

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAŽVYDO
BIBLIOTĖKA

DRAUGAS

ANTROJI DALIS / 1986

GRUODŽIO MĖN. / DECEMBER 27, 1986

PART TWO — Nr. 251(47)

Šiame numeryje:

Kam priklauso lietuvių tautos istorija?
Septintasis Teatro festivalis Chicagoje.
Septintojo Teatro festivalio žymenys.
Aloyzo Barono pomirtinis eilėraščių rinkinys „Daiktai kasdieniniai“.
Leonardo Žitkevičiaus eilėraštis „Su Aloyzu Baronu“.
Chicagos teatruose.
Nauji leidiniai.

*

„Draugo“ 1986 metų kultūrinio priedo turinys.

Septintasis Teatro festivalis Chicagoje

RIMAS ČERNIUS

Septintam teatro festivaliui prie Jaunimo centro uždangos buvo prikabinotos tradicinės komedijos ir tragedijos kaukės. Penktadienis, 1986 m. lapkričio 28 d., buvo pašvęstas linksmajai kaukei. Pirmą penktadienio vakaro programos dalį atliko „vieno žmogaus teatras“ — Vitalis Žukauskas. „Petrutis skambina man ir sako“, — kalbėjo Žukauskas, „Vitali, Teatro festivaliui reikia durniaus. Atvažiuok. Tai ir atvažiuau“. Taip Vitalis Žukauskas paaiškino, kodėl „vietoje Čičinsko gavote Žukauską“.

Lietuvių komikų turime turbūt labai nedaug. Negalima sakyti, kad lietuviai neturi humoro gyslelės. Tik pažūrėkit į „Antrą kaimą“. Tačiau nedaug kas drįsta vienas išeiti scenon ir stengtis prajuokinti visą publiką. Vitalis Žukauskas išdriso, ir jeigu ne kiekvienas jo anekdotas vertė juoktis, tai, apskritai paėmus, jam pavyko linksmam nuteikti publiką.

Žukauskas pabėrė daugybę anekdotų, kurie mažai ką bendro turėjo vienas su kitu. Tačiau nuo vieno anekdotu prie kito Žukauskas perėjo labai natūraliai. Jeigu publika kai kur nelabai tesijuokė, Žukauskas nenusileido, bet varė toliau. Kaip geras psichiatras jis davė vyrams patarimus, kaip elgtis su savo žmonomis, ir žmonoms, kaip elgtis su savo vyrais. Jis išdėstė Floridos lietuvių gyvenimo dienotvarkę. Jis atskleidė lietuvių kalbos turtinumą, paaiškindamas, kiek daug lietuvių kalboje yra žodžių būrai, ausims, nosiai ir liežuviui. Jis priminė, kokius įdomius vardus turėjo Lietuvos sportininkai. Jis parodė, kodėl, iš šono į jį žiūrint, jis yra frontininkas, o iš priekio šviesietis.

Iš pradžių Žukauskas kalbėjo prie pulsto, kai kada pažvelgdamas į tekstą, bet dažniausiai jis kalbėjo be užrašų, improvizavo. Nebijojo jis nuo pulsto paeiti ir scenoje laikėsi labai laisvai. Žukauskas atliko tris ilgesnes improvizacijas. Pirmoje vyras su žmona atvyksta į svečius. Vyras naudojasi proga kiek galima daugiau išgerti, o žmona jį nuolat tikrai tokius dalykus vaizduoja. Bet šis romano aprašymas susilauktų visiško *Pravdos*, Kukuškino, Tichvinskio ir kitų nekvieštų Lietuvos istorijos prižiūrėtojų pritarimo. Matote, kokia toji prievarta sulipdyta Vytauto imperija, kuri Lietuvai teatnešė vargą ir kančias. (Carinė imperija visai kitoks dalykas — jos plitimas ir kitų tautų pajungimas yra „didingas rusų tautos epas“ ir šios imperijos karvedžiai, kaip Suvorovas, šiandien yra sovietiniai herojai.) Romano aprašyme lietuvių tautos istorija taip ir lieka beprasmė, kol 19-tame šimtmeetyje lietuviai susijungia su rusų proletariatu. Staiga nušvinta „prasmė“ — lietuvių istorijos melodija tampa Kremliaus kurantų motyvu.

Ar lietuvių tauta, o ypač jos inteligentija, paklusniai priims tokia savo istorijos interpretaciją? Kaip į ją būtų reagavęs Daukantas? Prisiminkime jo paskutinius žodžius Justino Marcinkevičiaus pjesėje: „Istorija mūsų!“

sk

tos dėl to bara. Tema banali, bet Žukauskas tą sceną suvaidino įtikinančiai, pasinaudodamas vien tik taktiniais scenon inėšta kėde. Antroji improvizacija buvo laidotuvių atsisveikinimas. Čia Žukauskas vaidino atsisveikinimo kalbėtoją, kuris jaučia pareigą rimtai kalbėti ir velionį išgirti, bet negali nuslepti savo neapykantos velionii, ir todėl jo kalba pasidaro viešas velionio išpeikimas.

Trečia improvizacija buvo labiausiai vykus. Žukauskas paaiškino publikai operos „Carmen“ turinį, pasinaudodamas Chicagos Lietuvių operos pastatymu 1957 metais. Žukauskas dirigavo uvertiūrą, prašydamas publiką įsivaizduoti muziką Kučiūną. Žukauskas pastraiksinėjo scenoje kaip Carmen — Stempuzienė. Jis ištraukė iš ančio nuvystusią rožę kaip Don José — Baras. Žukauskas net pusiau padainavo, pusiau padeklamavo žymiausių arijų ištraukas. Įpynimams mums, čikagiškiams, žinomų solistų pavardžių į greitą operos turinio atpasakojimą sudarė šios improvizacijos humorą ir linksmą užbaigė Vitalio Žukausko vieno žmogaus teatro programą.

Antroje penktadienio vakaro dalyje Chicagos „Vaidilutės“ teatras suvaidino komediją „Uošvė ir namas — tylos nebebus“. Programoje parašyta, kad tekstas pritaikytas mūsų laikams, bet nežiūrint užuominų apie Nixono atsisakymą, buvo aišku, kad ši komedija parašyta gerokai seniau. Abejoju, ar kas iš Chicagos lietuvių 1974 metais turėjo tarnaites. Abejoju, ar lietuvis žmonos tais metais mokėsi iš savo motinų, kaip suvaidinti alpinimus. Ir ketvirtoji skrybėlaitė lyg per mažas objektas šeimininiams barniams. Šiais moterų išlaisvinimo laikais ši komedija gali atrodyti net antifeministiška: blogoji uošvė kursto savo dukterį prieš jos vyrą, bet vyras gerojo dedės pagalba nugali, priverčia uošvę išvykti, ir lieka šeimos galva.

Pikiūrną uošvę vaidino Kazė Brazdžionytė. Ji į apsuksios ir dominuojančios uošvės Kumštienės rolę isinirto visu ūpu. Brazdžionytė šiek tiek rolę sukarikatūrino, bet kartu įnešė daug linksmumo ir energijos visam veikalui. Jos veido išraiškos galėtų išgąsdinti kiekvieną žentą.

Chicagos „Vaidilutės“ teatro aktoriai, suvaidinę L. Ridlio komediją „Uošvė ir namas — tylos nebebus“, kurią režisavo Marija Smilgaitė. Nuotraukoje iš kairės: Danutė Rukšytė,

Edis Šulaitis, Kazė Brazdžionytė, Vincas Olšauskas ir Audrė Kižytė.

Nuotrauka Jono Tamulaičio

aštuonių paveikslų drama „Eglė, žalčių karalienė“. Veikalas reikalauja didelės sudėties, ir aukuriečiams talkon atėjo keli Toronto „Aitvaro“ teatro aktoriai. Vieni šio didelio „Eglės“ kolektyvo aktoriai buvo daugiau patyrę, kiti mažiau. Vieni geriau valdė gražią Kazio Inčiūros kalbą ir pagavo tos kalbos lyriškumą ir bangavimą. Kitiems sunkiau sekėsi su tekstu. Todėl bendras šio pastatymo vaizdas buvo nelygus.

Labai sunku išlaikyti publikos susidomėjimą šia drama. Visi žinom „Eglės, žalčių karalienės“ pasakos turinį. Žinoma, kaip viskas baigsis. Sėkmingai pastatyti šitokią dramą, reikia intrigos vietoje pagauti šios dramatos jautrumą. Kai kuriose scenose aukuriečiams pasisekė šios lietuvių liaudies pasakos jautrumą perduoti, bet jaudinančios visumos sukurti nepavyko.

Stipriausia aktorė pagrindinėje rolėje, be abejo, buvo Marija Kalvaitienė. Ji scenoje laikėsi visai laisvai. Jos vaidyba ir kalba buvo be priekaišto. Tik jos rolė labai nedėkinga. Ji buvo Naktinė, vandens valdovė, kuri nori Žilviną prisivilioti ir visaip trukdo jo meilei Eglei. Todėl kiekvienas jos pasirodymas scenoje sukėlė šurpą, nejuokumą. Norėjosi, kad Žilvinas kaip nors galėtų ją atskratyti, bet ji vis nepranyksta, vis pasirodo, spėsdama naujas pinkles.

Rimas Kūliava gražiai atliko Žilvino rolę. Kūliava turi malonų balso tembrą ir gerą laikyseną scenoje. Kūliavos interpretacijoje Žilvinas iš pradžių buvo žmogiškos prigimties ir žmogiškos meilės desperatiškai išsiilęs žaltys. Vėliau jis linksmas ir gražus karalaitis. Pagaliau jis geras ir taurus Eglės vyras, kuris nujaucia išsiskyrimo pavojų ir artėjančią tragediją.

Eglės rolė teko dviem aktorėms. Lilija Liaukutė labai gražiai suvaidino jauną Eglę. Jos balsas buvo ryškus, bet paslaptingas. Ji mokėjo pagauti Eglės svajinumą, švelnumą ir trapumą. Eglė — motina vaidino Dalia Jonikaitė. Jonikaitės Eglė buvo subrendusi moteris, vaikų auklėtoja, išsiilgusi savo tėviškes. Jonikaitės kalbėjimo tonas buvo šiek tiek monotoniškas. Buvo jaučiamas savotiškas nuovargis balse. Tačiau dviejų Eglėjų idėja pavyko. Galima buvo tikėti, kad štai ta pati moteris po daugelio metų.

Idomu, kad tie, kurie vaidino Eglės vaikus, nors jaunesni už tuos, kurie vaidino Eglės brolius ir seseris, palyginus scenoje pasirodė stipriau. Iš Eglės brolių ir seserų savo judrumu ir aiškia tarsena išsiskyrė Ona Stanevičiūtė Akmenos rolėje. O Eglės vaikai beveik visi pasižymėjo gražia, aiškia kalba ir drąsia laikysena scenoje.

Toronto „Aitvaro“ teatro aktoriai efektyviai talkininkavo savo kaimynams hamiltoniečiams. Vytautas Štuikys buvo išdidus Žilvino patarėjas Anginas, o Aldona Dargytė-Byszkiewicz tinkaamai sena, susikūpinusi pajūrio motiutė.

Muzikos ir šokių intarpai, deja, nepavyko. Beveik kiekvienas bandymas dainuoti nuskambejo ne tonu, ir tiek dainavimas, tiek šokimas pasirodė nedrąsus, išskyrus gal tikrai trumpą Eglės vaikų bangų šokį. Gal čia buvo ilgos kelionės nuovargio kaltė.

Scenovaizdžiai buvo gražūs ir kai kur gan išradingi. Anginas į (Nukelta į 2 psl.)

Septintasis Teatro festivalis Chicagoje

(Atkelta iš 1 psl.)

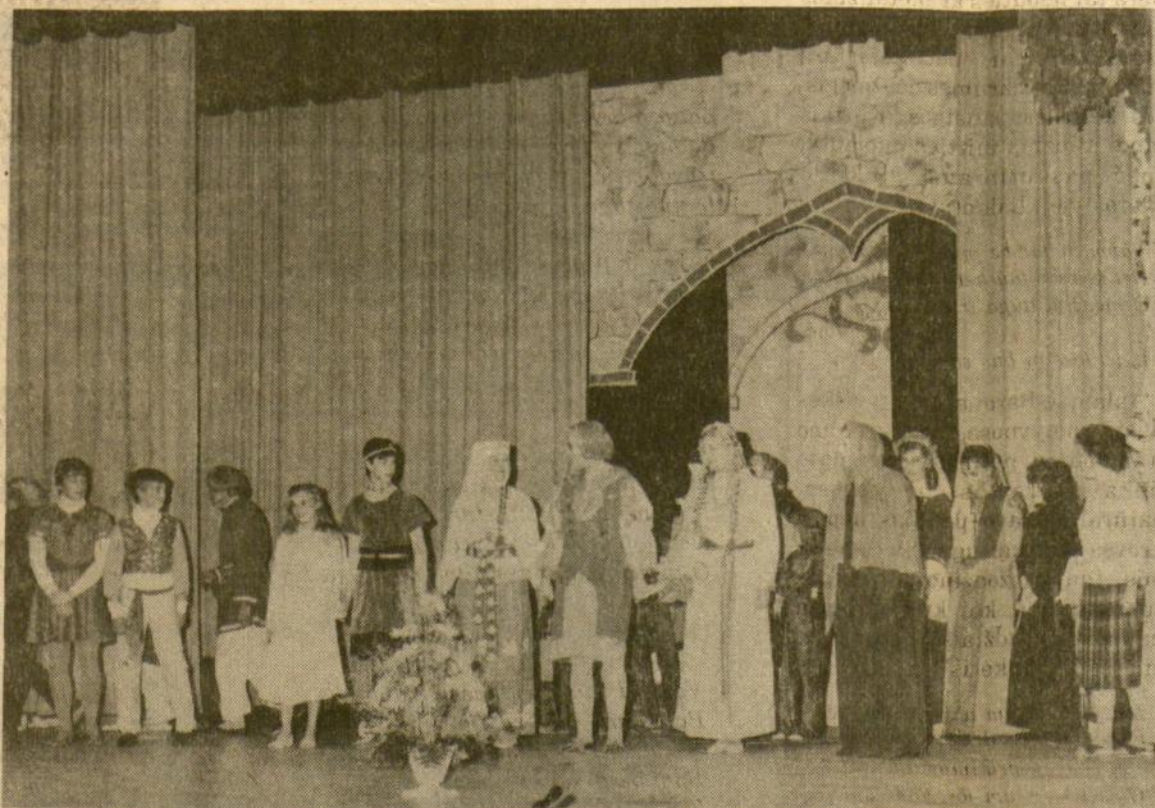
kaimą atvyko puošnia karieta, i sceną vienu metu iplaukė gražus laivelis, ir tiek kaimo scenos, tiek gintaro rūmų scenos buvo gražiai atliktos. Šonuose dvi bangos apjungė visą veiksmą. Gal scenovaizdžiui galima būtų prikišti silpnumą tik paskutinėje scenoje, kur Eglės ir jos vaikų pavirtimas medžiais įvyko truputį dirbtinai. Buvo ryškūs, kad kiekvienas aktorius slėpėsi už savo medžio atvaizdą, jį prilaikydamas. Norėjosi įdomesnio šios sceninės problemos sprendimo.

Reikia pasidžiaugti Hamiltono teatro aktorių rūbais. Žilvino ir Angino rūbai puošnūs ir karališki. Eglės tėvo ir brolių gražūs tautinių motyvų kostiumai. Du Eglės sūnūs turėjo ryškios žalios spalvos rūbus, kaip medžių vardų vaikams pridera. Eglės seserys iš pradžių apsirengusios paprastais rūbais, o vėliau, kai po daugelio metų abidvi jau ištekėjusios ir praturtėjusios, jų rūbai buvo spalvingi ir ištaigingi. Jaunosios Eglės nuogumo problema gražiai išspręsta: ji apsesta tinklu, prie kurio prilipę lapai ir vandens lėlijos. Vyresnioji Eglė — nuometuota, su gražia balta ir žalia suknele.

Režisuoti tokį ilgą ir komplikuotą veikalą yra sunkus uždavinys. Režisierė, patyrusi aktorių Elenai Dauguvietytei-Kudabienė, geriausiai pavyko surežisuoti tas scenas, kuriose vienu metu pasirodo daug veikėjų, pvz., scenoje, kur atvyksta Anginas ir pareikalauja Eglės. Tuo metu jausta truputį susimaišymo scenoje, lyg antriniai aktoriai ne visai žinojo, kur jiems reikia stovėti, kur eiti. Tai įvyko galbūt todėl, kad kai kuriems antriniam aktoriams, ypač jauniems, trūkstama sceninio patyrimo.

Nežiūrint šių priekaištų, reikia pripažinti, kad šiame „Eglės, žalčių karalienės“ pastatyme buvo tikrai gražių momentų, pvz., Žilvino pasipiršimas išsi-gandusiai Eglei, kai ji randa jį, įsiračiusį savo marškinė rankovėje, arba scena, kada Žilvinas atsisveikina su savo šeima ir nujaučia, kad atsisveikina galutinai. Tais momentais susilijo graži Inčūros kalba, gera vaidyba ir pasakiška aplinka. Tokią svajingą atmosferą išlaiskyti per trijų valandų veikalą aukuriečiams nepavyko, bet reikia juos pasveikinti, kad pabandė tokį sunkų uždavinį išspręsti.

Šeštadienį, lapkričio 29-tą dieną, teatro festivalį užkariavo kanadiečiai. Dienos metu pasirodė Hamiltonas, vakare Toronto „Aitvaro“ teatras pastatė Anatolijaus Kairio komediją „Sidabrinė diena“. Pats veiklas priklauso tokiame pačiame žanrui kaip Chicago „Vaidilutės“ teatro „Uošvė“. Tik Kairio komedija turi daugiau komplikacijų, ir lengviau buvo

Hamiltono „Aukuro“ teatro artistai, suvaidinę Elenos pasaką „Eglė, žalčių karalienė“.

Dauguvietytės-Kudabienės režisuotą Kazio Inčūros

Nuotrauka Jono Tamulaičio

galima tikėti, kad ji vyksta mūsų laikais.

„Sidabrinė diena“ yra susiporavimų komedija. Poros pykštasi, skiriasi, maišosi, bet gale visi susiporuoja taip, kaip galima buvo tikėtis. Pirmieji scenoje pasirodo Vilimas ir Vilimienė. Vilimienė vaidino Aldona Dargytė-Byszkiewicz, kuri kartu režisavo Vilmas ir Vilimienė. Priekaištaujanti, intriguojanti moters vaidmenį. Benedikto Tarvydo Vilimas aiškiai buvo vyras, kuris jau daug metų kenčia dominuojančios žmonos priekaištus. Tarvydai pavyko iššaukti publikos šypsni, ypač kai jis šoko su hollywoodiete Joana arba lankėsi prieš pirmininką Jovara. Deja, Tarvydo balsas buvo neryškus. Dažnai nebuvo galima suprasti, ką jis sako. Kitiems aktoriams irgi pasitaikydavo momentų, kada trūko balso ryškumo ir garsumo.

Antroji pora — Jovaras ir Jovarienė. Jie šventė savo „sidabrinę dieną“. Aldona Totoraitienė gerai suvaidino Jovarienę, išlepintą turtingo visuomenės veikėjo žmoną. Jos balsas buvo turbūt ryškiausias iš visų. Jovara vaidino Rimas Strimaitis, kuris mums, čikagiečiams, geriau žinomas kaip solistas — tenoras. Šioje komedijoje jis pasirodė ir kaip neblogas aktorius. Scenoje Strimaitis linkęs į pozavimą, bet toks pozavimas tiko aštuoniolikos organizacijų pirmininkui. Toks „visuomenės veikėjas“ turi būti pozavimo meistras.

Vytautas Štuikys vaidino daktarą Gylį. Štuikys visuomet scenoje buvo linksmas, vikrus. Jis nuolatos dainuoja ir atrodo visuomet pasirodęs šokti. Daktaras Gylis, senas viengungis, nusižiūri jauna, gražia Jovarų dukterį Sigutę. Sigutė jo baidosi ir vėliau ji suveda su hollywoodiete Joana.

Joana vaidino Laima Mačionienė. Mačionienė vaidino gerai. Pvz., ji su įsijautimu suvaidino sceną, kurioje ji stengiasi Jovara prisivilioti. Tačiau atrodė, kad ji šiai rolei netiko. Nežiūrint prašmatnaus apsirengimo — pirmą judos odos sijono, o vėliau blizgančios auksinės suknelės — Mačionienė vis tiek pasirodė daugau kaip gera, nuosirdi moteris, o ne kaip Hollywoodo koketė. Nujaučiu, kad autorius turėjo kitišką Joana omenį.

Sigutė ir Darius mažiausiai įdomi pora turbūt dėl to, kad autorius mažiausiai jų roles išvystė. Kai tik jie pasirodė scenoje, Darius vis nori Sigutei įteikti dovaną, o ji vis varo jį lauk ir įsako jam ruošti matematikos egzaminui. Jų susiporavimas veikalo gale buvo lengvai pramatomas. Abu išvaizda tiko savo rolemis. Danutės Petruskienės tar-sena, tačiau, buvo truputį kapota ir negarsi. Jų roles būtų buvusios įdomesnės, jeigu autorius būtų davęs daugiau medžiagos daktaro Gylio pasipiršimui Sigutei ir Dariusui susidomėjimui Joana.

Pastatymui kenkė lėtokas tempas kai kuriose vietose. Ypač buvo jaučiamas pauzės tarp įėjimų ir išėjimų, kurios, rodos, turėjo būti staigios, nes ši komedija priartėja prie farso. Tačiau buvo nemažai juokingų momentų, pvz., kai Jovarienė pareikalauja balto arkliai, kai Vilimas taikosi pašokti su Joana, arba kai Vilimienė susižavi raumeningu Jovaru, jam besikeičiant marškiniais. Autoriui ir aktoriams pavyko palinksminti publiką juokingomis lengvo žanro meilės intrigomis ir kartu švelniai pajaukti kai kurias lietuvių išievių gyvenimo ydas. Gražiu gestu torontiečiai pagerbė autorių Anatolijų Kairį, nusilenkimu

metu iškviesdami jį scenon /ir priiršdami jam lietuvišką juostą.

Sekmadienį, lapkričio 30 d., Jaunimo centro salė prisipildė. Turbūt publika nujautė, kad Los Angeles Dramos sambūris ir režisierius Petras Maželis pasirodys stipriai su Vinco Mykolaičio-Putino „Valdova“. Losangeliečiai ne tik neapvykė publikos, bet turbūt prašoko, tai, kas daugelio buvo tikėtasi. Sakyti, kad teatro festivalyje šis pastatymas buvo geriausias būtų per menkas komplimentas. Norisi sakyti, kad jis buvo visai kitoje kategorijoje.

Jau iš pat pirmos scenos buvo jaučiama, kad štai aktoriai, kurie pilnai žino, ką jie daro. Veiklas prasideda valdovo Krūšnos ir jo dvariško Mauro dialogo. Vinčas Dovydaitis vaidino Krūšną, o Antanas Kiškis — Maurą. Abu puikūs, talentingi aktoriai. Abu scenoje laikėsi stipriai, kalbėjo ryškiai, be jokio nemalonių pauzių. Lygiai puikios buvo dvi pagrindinės aktorės — Sigutė Mikutaitytė, kuri vaidino Danguolę, Krūšnos dukterį, ir Ramunė Vitkienė, vaidinusi Gerda, Mauro meilužę. Sigutė Mikutaitytė šiame veikle ypač stipriai pasirodė. Ji mokėjo patraukti publiką į save, pagauti publikos dėmesį ir tą dėmesį tvirtai savo rankose laikyti.

Vinco Dovydaičio Krūšna kietas, nenuolaidus valdovas, kurio karzygiškumas susikerta su tėviška meile ir galų gale priveda prie išprotėjimo ir mirties. Antano Kiškio, Mauras — intriguojantis dvariškis, kuris nori ir valdžios, ir jaunosios Danguolės meilės. Ramunės Vitkienės Gerda — pavydi, nepatenkinta moteris, kuri nori Mauro meilės ir keršija mirtinai, kai pamato, kad tos meilės niekad neturės. Sigutės Mikutaitytės Danguolė — jautri Krūšnos dukterė, kuri myli savo tėvą, nori atpažinti ir išgelbėti savo brolių, ir kartu nujaučia, kad jos pastangos ir norai baigsis tragiškai. Šie keturi buvo šios dramos ramstis.

Gerai aktoriai gali taip užburti publiką, kad publika praranda laiko sąvoką. Šiuo mastu Dovydaitis, Kiškis, Vitkienė, ir Mikutaitytė pasirodė tikrai gerais aktoriais. Pirmieji du „Valdovo“ veiksmas praskriejo kaip minutė.

Trečias veiksmas vyksta miške. Iš pradžių atrodė, kad šis veiksmas bus ne toks stiprus, bet Putinas čia įvedė nemažai intrigos. Ypač tos intrigos atnešė niekšas, veidmainis Kirmis, kurį vaidino aukštas, vienuoliškai apsirengęs Arpoldas Kungys. Kirmis kursto Maurą ir kartu bando įdiegti abejones ir nepatikėjimą dviejų valdovų sūnams, Gyiui ir Skaidrai. Iš šio veiksmo paaiškėjo losangeliečių stiprumas: visi aktoriai, ir jauni, ir vyresni, buvo kompetentingi. Nebuvo prarajos tarp dviejų grupių, būtent tarp patyrusių veteranų ir

nepatyrusių, pradedančių aktorių. Visi aktoriai buvo susivaidinę ir todėl sudarė vientisą grupę. Net ir aktoriai, kurie turėjo mažas roles, pvz., Fredas Prišmantas, kuris pasirodė pirmame veiksmo pasiuntinio roleje, buvo tokie stiprūs, kad jie atrodė pilnai pajėgūs atlikti stambesnes roles kituose veikaluose.

Arvydas Raulinaitis buvo smarkus, drąsus Gytis, valdovo Krūšnos sūnus. Kai kur jo atkaklumas valdovui ištraukė net šypsni iš publikos, bet toks atkaklumas tiko, nes Gytis gi yra kieta, užsispyrusio valdovo kietas, užsispyręs sūnus. Aloyzas Pečiulis buvo įtikinantis Burtininkas, su baltais rūbais ir balta barzda, pasiramstydamas raguota lazda. Jis pasirodė stipriai pirmame veiksmu, kai jis drąsiai pasipriešino valdovui Krūšnui. Tvirtai jis laikėsi ir trečiame veiksmu, kur jam reikėjo tramdyti niekšo Kirmio kėslus.

Su ketvirtuoju veiksmu grįžome vėl į Krūšnos menę. Paprastai bet efektyviai režisierius išsprendė ketvirtą veiksmo antros scenos problemą. Scena vyksta galulaukėje. Režisierius pravėrė uždangą tik iš dalies, o veikėjai vaidino prieš uždangą. Visiems buvo aišku, kad veiksmas vyksta už menės.

Penktasis veiksmas yra pavojingas, nes vietoje tragedijos gali išeiti melodrama. Juk yra tokie momentai: tėvas-valdovas nuduria savo sūnų, nežinodamas, kad tai jo sūnus; kai tėvas supranta, ką padarė, jis išprotėja ir miršta; Gerda nuuodija savo mylimąjį Maurą. Kai kur šis veiksmas buvo suvaidintas truputį melodramatiškai. Iš publikos pasigirdo trumpų nusijuokimų tokiose vietose, kur aiškiai autorius jų nenorėjo iššaukti. Gal jeigu penktasis veiksmas būtų truputį sulėtintas, jo įspūdis būtų buvęs dar efektyvesnis.

Kokia įdomi ir šurpi buvo valdovo Krūšnos išprotėjimo scena. Dažniausiai tokios scenos tenka operų sopranams. Nežinojau, kad tokia scena yra ir lietuvių dramaturgijoje. Vincas Dovydaitis, apsirengęs naktiniais rūbais, įžengė į sceną, vilkdamas savo karališkąjį apsiaustą. Iš pradžių jis išprotėjimą vaizdavo žodžių kartojimu. Vėliau, net laibu balsu. Prisiminė Repino paveikslas, kuriame Ivanas Žiaurasis laiko savo rankose sūnų, kurį pats nužudė. Tame paveiksle Ivano akys viską pasako. Čia Dovydaitis ir akimis, ir balsu, ir judesiais sukūrė baisų išprotėjimo vaizdą. Vincas Dovydaitis nuo pat pirmos „Valdovo“ scenos pagavo publikos dėmesį, ir jis tą dėmesį išlaikė iki pat galo. Jis vertai gali šiuo pasirodymu didžiuliotis.

Šio pastatymo pasisekimas, be abejo, buvo ne tik aktorių, bet ir talentingo režisieriaus Petro Maželio nuopelnas. Maželį reikia pagirti ir už įspūdingą scenovaizdą, ir, kartu su Ema Dovydai-

Marija Ambrozaitienė iškiliai Septintojo teatro festivalio žymenį Los Angeles Dramos sambūrio režisieriui Petriui Maželiui.

Nuotrauka Jono Tamulaičio

SEPTINTOJO TEATRO FESTIVALIO ŽYMENYS

Septintojo teatro festivalio žymenis buvo įteikti per teatro festivalio pabaigtuves, kurios įvyko sekmadienį, 1986 m. lapkričio mėn. 30 d., 6 v.v. Jaunimo centre, Chicagoje.

Septintojo teatro festivalio vertinimo komisija sudarė: Dalia Sruogaitė-Bylaitienė — pirmininkė, Mykolas Druga — sekretorius, Česlovas Grincevičius, Vincas Lukas ir Adolfas Markelis — nariai.

Daugiausia žadančios jaunos aktorės žymuo buvo paskirtas Irenai Žukauskaitei, Hamiltono „Aukuro“ teatro pastatytoje Kazio Inčūros pjesėje „Eglė, žalčių karalienė“ atlikusiai Drebulės vaidmenį. Tokį pat žymenį gavo Vincas Olšauskas už Chicago „Vaidilutės“ teatro vaidintoje komedijoje „Uošvė“ i na-

mus — tylos nebebus“ atlikta Grigo Ramio vaidmenį.

Iškiliausiu pagalbinio aktorių žymenis laimėjo Audrė Kižytė už Katrės vaidmenį komedijoje „Uošvė i namus — tylos nebebus“ ir Vytautas Štuikys, „Eglės, žalčių karalienės“ pasakoje atlikęs Angino vaidmenį ir Anatolijaus Kairio komedijoje „Sidabrinė diena“, kurią pastatė Toronto „Aitvaro“ teatras, vaidinęs dr. Povilą Gylį.

Iškiliausių aktorių žymenis buvo paskirti Sigutei Mikutaitytei ir Vincui Dovydaičiui už jų vaidmenis Vinco Mykolaičio-Putino dramoje „Valdovas“.

Petras Maželis gavo žymenį už „Valdovo“ dramos spektaklio dekoracijas ir kostiumus. Iškiliausiu Septintojo teatro festivalio pastatymu buvo pripažintas „Valdovas“, kurį pastatė Los Angeles Dramos sambūris.

tiene, už gražius kostiumus.

Losangeliečiai parinko svarų tekstą — gero rašytojo turbūt žymiausia drama. Reikia pasidžiaugti, kad jie „Valdovo“ dramą įtampą ir rimtį išlaikė iki galo. Reikia pripažinti režisieriaus Maželio sugebėjimą sujungti aktorių bendram tikslui taip, kad jie visi atrodė su „Valdovo“ drama susigyvenę. Šiame pastatyme tiek vaidyba, tiek scenovaizdis, tiek veiklas sudarė darnią visumą ir todėl smarkiai paveikė publika. Nenuostabu, kad publika pagerbė Los Angeles Dramos sambūrį ne tik smarkiu

plojimu, bet ir atsistojimu.

Tai toks, vieno žiūrovo akimis žiūrint, buvo Septintasis teatro festivalis. Buvo jame lengvo juoko, buvo tragiško skausmo. Buvo modernaus gyvenimo, buvo pasakiškos ir istorinės senovės. Buvo ir viską stebinti publika, kuri parodė, kad ji yra pasiruošusi paremti pirmutinius bandymus ir kartu pasidžiaugti igudusių veteranų pasirodymais. Jeigu lietuviai aktoriai toliau stengsis sukurti vis geresnės kokybės pastatymus, tikiu, kad tokios pritariantios publikos bus ir aštuntajame teatro festivalyje.

Scena iš Anatolijaus Kairio komedijos „Sidabrinė diena“, kurią pastatė Toronto „Aitvaro“ teatras. Režisavo Aldona Dargytė-Byszkiewicz. Iš kairės: Laima Mačionienė, Vytautas Štuikys, Aldona Dargytė-Byszkiewicz, Rimas Strimaitis, Aldona Totoraitienė, Ričardas Punkrys ir Benediktas Tarvydas.

Nuotrauka Jono Tamulaičio

Sigutė Mikutaitytė (Danguolė) ir Vincas Dovydaitis (Krūšna) scenoje iš Los Angeles Dramos sambūrio pasta-

tytos Vinco Mykolaičio-Putino dramos „Valdovas“.

Nuotrauka Jono Tamulaičio

Aloyzo Barono pomirtinis eilėraščių rinkinys

„Daiktai kasdieniniai“

ADOLFAS MARKELIS

Aloyzas Baronas. *Daiktai kasdieniniai*. Pomirtinis eilėraščių rinkinys. Chicago, 1985. Išeido Nijolė Baroniene savo vyro a.a. Aloyzo Barono penkerių metų mirties sukakčiai paminėti. Ilustravo dail. Ona Stankaitytė-Baužienė. Spausdino „Draugo“ spaustuve. Tiržas — 500 egzempliorių. Kaina — 5 dol. Gaudama „Drauge“.

*

Aloyzas Baronas skaitytojui labiau pažįstamas kaip novelistas, romanistas ir humoristinių eilėraščių kūrėjas. Tiesa, retkarčiais periodikoje pasirodydavo vienas kitas rimtesnis eilėraštis, kuriam ir pats Baronas skyrė mažiau dėmesio. Šiame pomirtiniame rinkinyje *Daiktai kasdieniniai* Baronas grįžo į poeziją kaip į pirmąjį įkvėpimo šaltinį, nesitenkindamas beletristika. Tiesa, eilėraščio forma jam nesvetima, ji jau buvo išbandyta daugelyje humoristinės apimtys eilėraščių, kurie spontaniškai išaugdavo iš kasdienybės situacijų, tačiau turinio ir minties atžvilgiu vadinamieji rimtieji eilėraščiai yra gimę iš būties gelmių, ne iš paviršiaus. Neneigiami Barono ir humoristinio pobūdžio eilėraščiai, kuriems reikia ne tik sklandaus išbaigimo, taupumo žodžiuose, bet ir stiprių kontrastų, iššaukiančių šypseną ar juoką. Baronas puikus trumpos frazės meistras, ką jis beieiliuotų, sugėbąs dviejų posmų eilėraštyje išsakyti savas mintis klasikiniame eilėraščio formoje. Ar Baronas originalus poezijoje? Kas skaitė jo beletristiką ir humoristinius eilėraščius, pajus Barono braižą ir šiame rinkinyje, net ir humoristini potėpi eilėraščiuose „Indėnų vasara“, „Tvorai“, „Homerun“ ir kituose.

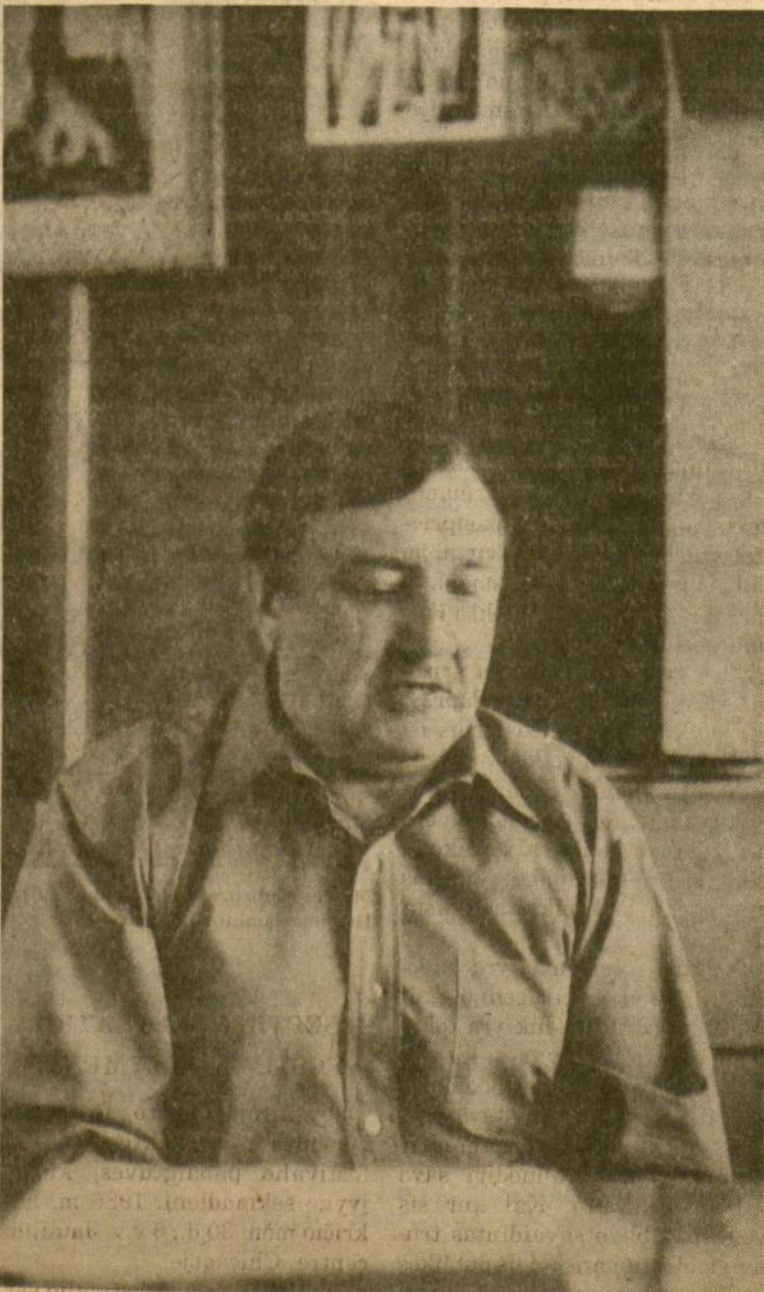
Rinkinio dviejose dalyse sudėti 54 eilėraščiai. Knygos vardas kiles galbūt iš daiktinių eilėraščių pavadinimų, kaip reklama, varteliai, medžiai, lapai, kamčiai, laikrodžiai, skėtis, traukinys, miestas, sunkvežimiai, popierius, durys ir kiti daiktai pavadinimai. Ar tas vardas tikslus, tai čia yra autoriaus pasirinkimas, ir nėra galimybės jį dabar patikrinti. Greičiausiai, pavadinimas kiles iš eilėraščio „Mėlynė“, kur sakoma:

*Aplink daiktai, ir žmonės, ir daiktai,
O virš galvos tokia šilta mėlynė,
Kaip ten, kai šokdavom ganyklose
vaikai*

Po topolių ir uosių palapinėm.

*Aplink daiktai, ir žmonės ir daiktai,
O mintyse taip ryškiai akys mėlynos.
Ir tik dėl jų nebesvarbu nei žmonės,
nei daiktai,
Kaip ten po topoliais anoj vaikystės
piemenio.*

Pirmoje knygos dalyje kasdieninių daiktų prasme skamba tėvynė, kuri Baroniui yra kaip kasdieninė duona. Prie tų pačių daiktų kasdieninių galima

Aloyzas Baronas (1917-1980)

Nuotrauka Vytauto Maželio

priskirti tremti, kuri kaip ir Marit Katliškis yra svetima, neprijaunama. Perkelkite prasme kasdieniniuose daiktuose slepiasi tautos tragedija, autoriaus ilgesys prarasto rojųs vaikystės, piemenavimo metų. Gal ta Barono nostalgija nėra taip beviltingai tragiška kaip Algimanto Mackaus kūryboje, bet ji stipriai jaučiama beveik kiekviename eilėraštyje. Kaip ir jo beletristikoje, taip ir poezijoje

susiduriama su didmiesčiu, industrija, kaminų dūmais, sunkvežimiais, tačiau šie industriniai vaizdai dar labiau kontrastu išryškina praradimą, tėviškos tylos, jos obelis, augalus, gėles. *Antroje dalyje* Baronas giliau žvelgia į gyvenimo prasme. Ir čia jo eilėraščių pavadinimai daiktai, ki gal ir dėl to, kad išryškintų tobulesnį nedaiktisko gyvenimo ilgesį, netikrumą gyvenimo ir

mirties kryžkeleje. Į šiuos klausimus jis neranda atsakymo. Nėra tai nebūties ar metafizikos klausimai, nei teologiniai samprotavimai, bet susirūpinimas bei netikrumas dėl žmogiškos kelionės pabaigos. Kartais randi aliuzijų, mirties nuojautą, ypač paskutiniame rinkinio eilėraštyje „Laidotuvės“:

*Namo dabar be protesto važiuoji,
Net šviesos tau kelių nebeuždaro,
O medžiai auga ir gyviems
siūbuoja,
Ir lentose jų bus saugu ir gera.*

Aplamai, Baronas tiek tėviškos ilgesio motyvuose, tiek gyvenimo trapumo ir netikrumo gaidose lieka paprastas, be patoso, natūralus, savo poezijos neperkroves bereikalingais puošmenimis, taupus žodžiuose, visiems suprantamas, kai kur prabylas naujais įvaizdžiais, kaip pvz., eilėraštyje „Skėtis“:

*Mažytė didelė akim mergaitė,
Parduodama ledus, balsu
prikimusių skardena,
O skėtis viršum jos, kad saulė
negalėtų kaitint,
Birželiui didelė ir degančiom
skarom plazdenant.*

Vietomis randi radauskiškų užuominų, nes svetimų įtakų neišvengia nė patys didžiausi poetai, bet apskritai Baronas lieka ištikimas sau. Prie stipriausių eilėraščių reikia priskaičiuoti „Medžius“, „Lapus“, „Rožę“, „Gėlę“, „Mėlynę“, „Skėtį“, „Daigą“, „Lietų“, „Vežimėlį“. Gal daugiausia paprastumo ir subtilumo pajusime „Gėlėje“:

*Pro mažą langą tu žvelgi ir šoki,
Kasdieną saulę gerdama, ir aukšti,
Tu nematei pavasario, gyvenimo
ir juoko,
Ir didelio šviesios mėlynės aukso.*

*Tai auk, gėlyte, tegul kiti
kankinas,
Norį nors žvilgsniais prasižvelgti
ir tolimas,
Žiūrėk pro langą, kaip ekraną
kino,
Anei lietaus nei sniego neužpuolama.*

Rinkinį išleido 1985 m. Aloyzo žmona Nijolė Baroniene. Ilustravo Ona Stankaitytė-Baužienė. Knygos gale pridėta naudinga išleistų Aloyzo Barono knygų bibliografija.

Travis L. Stockley, Northwestern universitete pasiekęs magistro laipsnį režisūroje. Aktoriai pasižymi gerais balsais ir turi gausaus patyrimo vaidyboje. Pirmaujanti aktorė Alene Robertson yra laimėjusi Jefferson žymenį. Anne Kanengeiser dramos studijose Kansas universitete pasiekusi magistro laipsnį. Robert Mason vaidybą studijavo Northwestern universitete. Peter Mohawk dainuoja Chicago simfonijos chore ir yra dalyvavęs Midwest operoje. Donna Sandri pasiekusi laipsnį muzikos studijose Northwestern universitete. Michael Stevenson aktorius studijas išėjęs Illinois universitete, Urbanoje. Edward Wilson gavęs bakalaurą laipsnį vaidyboje iš Illinois Wesleyan universiteto. Robert Dorn su bakalauru iš muzikinio teatro srities, įsigytą Webster universitete. Tarp dvasių, ansambly dalyvaujančių, yra studijas išėjusių Carnegie-Mellon universitete, Banff menų centre Kanadoje, Northwestern universitete, Denison universitete. Jau tai rodo, kaip rūpestingai surinktas aktorių kolektyvas. Užtat pastatymas susilaukė palankių didžiųjų dienraščių recenzijų.

Juoz. Pr.

„Draugo“ 1986 metų kultūrinio priedo turinys

(Atkelta iš 4 psl.)

BAGDANAVIČIUS, Vytautas. Rašytojas, leidykla ir visuomeniniai ryšiai 5.24
Baltistikos studijų konferencija 3.22
Č. G. Lietuvių draugas Georges Matoré 7.5
GRINIUS, Saulius. Iš Europos lietuvių studijų savaitės 9.20
GRINČIČIUS, Česlovas. Ir nuostabus tas Bronius Kvilyks 5.10
k. brd. Ateities literatūros fondo leidybinių užmojai 7.26
k. brd. Sekminiškos Poezijos dienos 5.17
KUBILIŪTE, Ramunė. Baltistikos konferencija Madison 6.21
KUBILIŪTE, Ramunė. Šiometinis „Ateities“ akademinių savaitės 12.6
L. M. Vakarų su Vladu Bagdonu ir Juozu Apučiu 9.6

Leonardas Žitkevičius

Su Aloyzu Baronu

*Žalioj lankoj, prie tėviškos pušyno
Pabudo ji, graži kaip ta daina.
Išsydom ją griuvėsiuose Berlyno,
Ir nuostabu — nebuvo ji liūdna.*

*Nejau ir ji gyvenimu tikėjo,
Krūtinę jauną glostančių švelniai?
Ir ko ta saulė vėl ir vėl tekėjo?
Ko ateitin riedėjo traukiniai?*

*Deja, mūs nieks nelauks nežinomoj stoty,
Ir laimė nelydės (neturi mum širdies).
Nežinomoj stoty išlipsim nekviesti,
O pilnas traukinys kiton stotin riedės.*

*Vai, tai skambėjo tasyk traukinys,
Bam-bam, ta-ri-ra, bam,
Kol atsakbėjo mūsų taikiny,
Bam-berg, tai yra bam...
Žinia, brolau, tai Bambergas.*

*Kai mes atriedėjom
Į Bambergo miestą,
Nebuvo mum linksma,
Nebuvo nei rieta.
Bamberg, tai yra Bamberg...*

*Žavėjo mus bulvės,
Karališkas valgis,
Kurį laimingieji
Gardžiudamies valgyt.
Bamberg, tai yra Bamberg...*

*Mes buvom laimingieji
Tuščios to meto kluonuos:
Į bulvės itikėje,
Tikėjomės ir duonos.*

NAUJI LEIDINIAI

• **TECHNIKOS ŽODIS**. Nr. 3 (193), 1986 liepa-rugsėjis. PLIAS ir ALIAS organas. Leidžia Amerikos lietuvių inžinierių ir architektų sąjungos Chicago skyriaus Techninės spaudos sekcija. Išeina kas trys mėnesiai. Vyr. redaktorius: V. Jautokas, 5859 South Whipple Street, Chicago, IL 60629. Administratorius: Antanas Brazdžiūnas, 7980 West 127 Street, Palos Park, IL 60464. Prenumerata — 8 dol., studentams — 2 dol.

MARIŪNAS, V. Premijų šventė vardu ir būdu 5.10
Metr. Daiktų menų klubas pagerbė kultūrininkus 7.12
M. Škis. Balzoko muziejus ateina į mūsų kultūrinį gyvenimą 1.25
PRUNSKIS, Juozas. Tautinės kultūros dienos DePaul universitete 11.1
RKV Tomas Venclova Kalifornijoje 3.29
R. Š.P. „Grandinėle“ Chicagoje 6.28
SANTVARAS, Stasys. Premijų šventė Boston 6.14
STAKNIENĖ, Alina. „Ten, ekrane sužibus“ sutiktuvas New Yorke 6.21
Trisdešimt trečiasis Santaros-Sviesos suvažiavimas (Lūtas Mockūnas, Lakštonė Vėžienė, Alma Jakimavičiūtė) 10.18 ir 10.25

Vakaras su Česlovu Grincevičium 4.12
Vakaronė pagerbti a.a. profesorių Simą Sužiedelį 4.5
VASKELIS, Bronius. Baigiamieji Katedros statybą 10.18
VIDŽIŪNIENĖ, Rūta Kleva. Gavėnios pabaigai 3.8
VISVYDAS, Pr. Moterų kūrybos popietė Los Angeles 11.1
Visuomenininko premija Vytautui Doreliui 1.11
ŽYGAS, Juozas. Džiaugsminga derliaus šventė (Lituaniškosios katedros vėjais pabaigtuvės) 11.1

NEKROLOGAI

Aleksandrių Žirguliui mirus 9.20
A. a. Algirdas Kurauskas 10.4
A. a. Henrikas Kačinas 10.4
GIMBUTAS, Jurgis. Klemenso Čerbulėno atminimui 3.15
JAKŠTAS, Juozas. Mirė istorikas, pasiguodęs rudenį gyvenimo diene (a.a. Simas Sužiedelis) 3.8
A. a. kunigas Jonas Gutas 11.22
A. a. Romas Viešulas 11.15
St. S. Mirė baleto artistas Eugenijus Bandzevičius 7.12
URBONAS, Ignas. Prelatas dr. Petras Celiešius: gyvenimo bruožai ir veikla 4.12
VALAITIS, Jonas. Margerio Jesaitis — „Sviesos“ sambūrio ideologo netekus 9.20

Pokario metais studentų ateitininkų stovykloje, Seeshaupt'e, Bavarijoje — jaunas Aloyzas Baronas. Nuotrauka Vytauto Maželio

*Į Bambergą atklydom
Daiktais neapsikrovę.
Mum Bambergas atvėrė
Gyvenimo tikrovę:*

*Kiek mažą mum reikia —
Tik duonos ir vandens,
Ir tik šiltos rudinės
Šaltam glėby rudens!*

*Mus pančiojo lemtis, grėsminga ir pikta,
Bet Bamberge nukrito pančiai.
Pasaulį neramiam jis liko mum gūžta,
Kaip Vabalninkas ir kaip Šančiai.*

*Tai buvo Bambergas,
Ir netiesa, kad jo nebuvo.
Kodėl, brolau brangus,
Mes nepalikom Bamberge?
Kodėl atklydom į Ameriką?
Kodėl gi sau kapų ramybę
Tu suradai Čikagoje?*

Vedamajame įdomiai nušviečiamas *Technikos žodžio* redagavimo ir leidimo darbas. Tai žvilgsnis į lietuviškos spaudos būklę. Juozas Danys rašo apie statybas Šv. Lauryno upėje žiemos laivininkystės sezono prailginimui. Antanas Kizlauskas svarsto upių ir uostų nuosėdų cheminius ir biologinius tyrimus. Arūnas Rumša svarsto universitetų programas architektūros studentams. Mečys Šilkaitis aprašo viešųjų telefonų sistemos patobulinimus. Čia ypač įdomu skaityti apie garų kodavimą ir laikinų sandėlių panaudojimą. Dalykai gana painūs: pavyzdžiui, žodis „one“ sudedamas iš daugiau kaip vienuolikos tūkstančių elementų, o paverstas garsu trunka trečdali sekundės. Edmundas Arbas kalbasi su architektu Stasiu Kudoku. Pranas Naris rašo nuotaikingą reportažą iš Pakistano. Jis metus praleido Lahore mieste, dirbdamas Kalabagh elektrinės planavime. Jurgis Gimbutas rašo apie prof. Igną Končią šimto metų gimimo sukakties progą. Įdomu akimis permesti „Lietuviai techninėje literatūroje“ skyrių.

Taip pat naudingas skyrius „Terminologijos klausimai“ — šiukart duodama sauja terminų iš mechanikų teorijos ir mašinų dalių sričių. Jurgis Gimbutas svarsto, ar kryždirbys Vincas Svirkis puošė namus. Gausu žinių apie visame pasaulyje dirbančius technologus ir mokslininkus. Žurnalas patraukliai apipavidalintas.

• Juozas Almis Jūragis. ŽEME, BŪK MANO MOTINA. Lyrika, 1933-1939. „Gintaro“ leidinys Nr. 6. Australija, 1986. Spausdino „Minties“ spaustuve, 45 Stanley Street, Peakhurst, New South Wales. 80 psl. Šie eilėraščiai — tai ankstyviausia Juozo Almio Jūragio poetinė kūryba. Prieš daug metų planuoto jo pirmojo eilėraščių rinkinio „Laukai meldžiasi“ rankraščiai buvo Lietuvoje išaugoti ir autoriui atsiųsti. Kaip pažymi autorius įvadiniam žodyje, tai posmai „be šiandieninio imant- raus minčių prasižvelgimo, tik jaunatviški svajonimai iš seniai numirusio laiko“.

„Svajonių“ vienetas iš Melbourne, Australijos: Birutė Kymantienė, Zita Prašmutaitė ir Virginija Bruožytė, koncertavusios Chicagoje 1986 m. gruodžio mėn. 14 d. Nuotrauka Algio Korzono

Pokalbis vienoje studijinėje stovykloje: dr. Kazys Ambrozaitis, dr. Antanas Razma, a.a. Aloyzas Baronas. Nuotrauka Vytauto Maželio

„Draugo“ 1986 metų kultūrinio priedo turinys

BENDROS TEMOS

aj. „Kas teisybė, tai ne melas“ 2.1
BARZDUKAS, Arvydas. Kur dingio var-
dai? 5.10
CICENAS, Edvydas. Tulpe 7.19
GUSTAITIS, Algirdas. Nobelio premija
lietuviui? 12.13
jp. Netiesioginis lietuvių-lenkų dialogas
7.5
KAZIMIERAITIS, B. Pastangos gyvinti
knygų prekybą 1.25
k. g. Ar Lietuvoje pakankamai rūpi-
namasi lietuvių kalbos ateitimi? 6.28
kz. Penki lietuvių kalinamų rašytojų ir
žurnalistų sąrašas 5.24
kz. Rašytojai „atrandami Ameriką“ — Bal-
ušis, Butys, Laurinčiukas 12.6
kz. Žmogaus teisės — Millerio ir Reime-
rio akimis 6.14
I. Du tūkstantčiai amerikiečių rašytojų ra-
ginami padėti Gintautui Iešmantui 3.29
Lietuviai kaliniai Tarptautinio PEN klubi-
no pranešime 2.8
PRUNSKIS, Juozas. Pokalbis su *Chicago*
Tribune redaktorium Richard Liefer
6.14
Pr. V. Kas teisybė, tai ne melas... 1.18
Pr. V. Rosome ir duonos neprašome 4.26
SAULAITIS, Antanas. Ateitis kviečia
atsakomybę 2.15
SILBAJORIS, Rimvydas. NEH stipendi-
ja Baltų studijoms — iššūkis mums
3.22
VENCLOVA, Tomas. Utopija 4.19
VISVYDAS, Pr. Černobyliški apma-
sytymai 6.7

RELIGIJA IR FILOSOFIJA

bit. Kompiuteriai, samonė ir laisvė 7.12
JANKUS, Jurgis. Samoningo tikėjimo
metai 5.17
KAZLAUSKAS, Vytautas. Evangelija —
laisvės mokslas ir išlaisvinimo jėga
(išlaisvinimo teologija ieško savo kelio)
2.1 ir 2.8
KEZYS, Algimantas. Ar galimas disentan-
sistinis Katoliku Bažnyčioje? 11.22
MIKALAITIS, Ona. Jurgio Matulio
„Užrašų“ reikšmė mums 10.25
RUBSYS, Antanas L. Apaštalo Pauliaus
mokymas: „Eiti, bėgti su Kristumi ir
vytis Kristų“ 9.20
RUBSYS, Antanas L. Istorinis Jėzaus
klausias: „O jūs kuo mane laikote?“
9.6
RUBSYS, Antanas L. Jono Evangelijos
Kristus: „Ateikite ir pamatykite“ 9.13
RUBSYS, Antanas L. Vilties Dievas —
Kurėjas 11.29
VALEVIČIUS, Andrius. Emmanuela
Levinas ir „kito žmogaus“ teologija 3.8
V. Bgd. Kova su Dievu Senajame Testa-
mente, Odisėjoje ir lietuvių tautoje
12.20
V. Bgd. Krikščionijos ir krikščionijos
konfliktas 1.11
ZAILSKAITIS, Aldona. Karališkieji
Kūdikėliai Jėzaus lankytojai: jų rolė
Mato evangelijoje 1.4
ZAILSKAITIS, Aldona. Ką žinome apie
Tris karalius ir juos vedusią žvaigždę
1.11

ISTORIJA

BAGDANAVIČIUS, Vytautas. Lietuvos
valstybinės sąrangos krikštas 3.29
BAGDANAVIČIUS, Vytautas. Tarp-
tautinis istorijos pokalbis Romoje Lat-
vijos ir Estijos krikščionybės 800 metų
sukaktuvių proga 9.27
BAGDANAVIČIUS, Vytautas. Visuo-
meniniai Lietuvos krikšto padariniai
6.28
DAINIAUSKAS, Jonas. Karalius Jogaila
apie 1351-1434 1.4
jp. Aničio epopeja prieš išeivius „kryžiaus
kryžį“ 9.13
k. brd. Atkasta senoji Kernavė 11.8
K. G. Duisburgioje kroniką išleis 7.19
krp. Tarptautinis dmesys Pabaltijo
krikščionybai — Baltijos tautų tikėjimo
akademines dienas netoli Milano 10.18
Nauja Skandinavijos ir Pabaltijo šalių
istorija 3.22
sk. Kam priklausio lietuvių tautos istori-
ja? 12.27
ŠAULYS, Dovas. Lietuvos krikštas Pen-
ktajame mokslo ir kūrybos simpoziume
3.29

IVAIRŲ MOKSLAI

AMBROZAITIS, Kazys. Mokslinekas dr.
Eugenijus Gedgaudas 12.20
Apie Lietuvos matematikus (Pokalbis su
Algimantu Kupčiku) 3.1
A. R. Kometas biuleteniai 2.8, 3.1, 3.8,
3.15, 4.5, 4.12, 5.3 ir 5.10
BEKŠTA, Kazys. Kaip pergalvoti mūsų
iseivijos padėti kultūrinės antropologi-
jos šviesoj 3.15
ERINGIS, Kazys. Černobylio branduolinė
nelaimė ir Lietuva 5.17
GIMBUTAS, Jurgis. Etnografinės istorikas
Juozas Mickevičius (1900-1984) 11.15
GIMBUTAS, Jurgis. Ne stogastulpis, o
kryžius 4.5
NORVILAS, Algis. Vienas epizodas orga-
nizuojant Penktojo mokslo ir kūrybos
simpoziumo programą 3.15
RADZIUS, Aleksandras. Čiurlionis or-
bitoje 12.13
RADZIUS, Aleksandras. Edmundas
Hallay ir jo kometa 4.19
RADZIUS, Aleksandras. Kometas skrydis
per istoriją 5.3
RADZIUS, Aleksandras. Uranas iš arti
10.11
RADZIUS, Aleksandras. Voyager 2 artėja
prie Urano 1.11
RADZIUS, Aleksandras. Žymus estų
astronomas Ernst Julius Opik
(1893-1985) 9.20

Šių dienų kapitalizmas ir mes (Pokalbis
su Jonu Pabedinsku) 11.1
Tarptautinis matematikų kongresas 7.26
TRIMAKAS, Kestutis. Krikščioniškas
humanizmas ir psichologija — dėl jų
autentiškumo 4.5
UŽGIRIENĖ, INA. Savimonės vystymasis
ir tautiškumas 3.1

MENAS, PARODOS, FILMAI

ADOMAITIENĖ, Onė. Magdalena
Stankūnienė Rochesteris 5.31
Algimanto Kezio fotografijų paroda
Elkhart muziejuje 6.21
a. il. Apie Joną Meką ir „judantių vaiz-
dų“ muziejų 2.22
Atidaryta Lietuvių moterų dailininkų
draugijos paroda 4.26
BAGDANAVIČIUS, Vytautas. Modernus
ir barokinis menas 10.25
CAMPER, Fred. Ekstazės sekundės (Jono
Meko filmas „He Stands in the Desert
Counting the Seconds of His Life“) 2.22
E. H. Lietuvių menininkų veikla India-
noje 11.29
FAINHAUZAS, D. Nauja Algimanto
Kezio kūrybinė iniciatyva 12.20
FORWALTER, John. „Žvilgnis į save“ —
daugiavė paroda 5.17
HOLENDERIS, Emilijus. Viktoro Petra-
vičiaus paroda Las Vegas 4.26
Jaunimo dailės paroda per „Ateities“
akademini savaitę (Pokalbis su dai-
lininke Maryte Gaiztūnė) 11.1
JAUTOKAITIS, Saulė. Antano Tamo-
šaičio ekslibrių paroda 5.31
JAUTOKAITIS, Saulė. Dailės premija su-
teikta Romui Viesului 5.10
JAUTOKAITIS, Saulė. Iš darbų tryksta
virtuoziškas meistriškumas (Vytauto
Cipliaus paroda) 9.27
JAUTOKAITIS, Saulė. „Laikas ir erdvė“
Baltiko Lietuvių kultūros muziejuje
10.25
JAUTOKAITIS, Saulė. Latvų meno nau-
jieji horizontai 11.22
JAUTOKAITIS, Saulė. Penkių jaunų
dailininkų paroda aplankius (Jonas
Karūžaitis-Arceno, Daivos Karūžaitės,
Dianos Kidulskienės, Danos Plepytės,
Rasos Sutkaitės) 3.22
JAUTOKAITIS, Saulė. „Raštai ir per-
spektivos“ 10.4
JAUTOKAITIS, Saulė. Vakarų su dai-
lininke Jone Kvietyte 10.18
JAUTOKAITIS, Saulė. Vidos Kriš-
talaitytės meno paroda 12.6
JAUTOKAITIS, Saulė. „Žvilgnis į save“
paroda aplankius 5.17
J. J. Dailininkas Alfonsas Dargis Vokiet-
ijoje 11.29
J. K. Elena Urbaitė Long Island paro-
dose 5.31
JUODVALKIS, Eglė. Prano Gailliaus
paroda Versalyje 6.21
jv. Prano Gailliaus ir Kazio Bradūno
„Donelaičiai“ 12.6
KARUŽAITIS, Daiva. Lietuvių moterų
dailininkų draugijos sukurta (8) —
Dana Plepytė, Dalia Reiklytė, Ale-
ksandra, Rūta Salikienė 4.12
KARUŽAITIS, Daiva. Stasio Eidri-
gevičiaus paroda 5.31
KASNIŪNAS, Vytautas. Dailės meno
žemėlapis Jurgis Daugvila 2.15
KEZYS, Algimantas. Dėmesio centre —
Amerikos lietuvis (Vytauto Cipliaus
paroda) 9.27
KEZYS, Algimantas. Kastyčio Izokaicio
fotografijų paroda 4.12
KEZYS, Algimantas. Meno kraitis ir galia
6.21
KEZYS, Algimantas. Penkioliktąjį meti-
nį lietuvių fotografų paroda 11.29
KEZYS, Algimantas. Vakarėnė su dai-
lininku Vytautu Cipliausku 6.28
KIZNIS, J. „Galerijos“ meno paroda New
York 6.7
KOLBAITIS, Dalia. Lietuvių moterų dai-
lininkų draugijos sukurta (7) — Re-
gina Jautokaitė, Zita Sodeikienė, Vida
Stankūnienė 3.29
Dailininkas men. Pijus Brazauskas biogra-
finiame žodyne 4.26
LAPAS, Raimundas Marius. Nuspal-
vinti vaivorykštės pastelėmis (Stasio
Eidrigėvičiaus paroda) 4.12
LMN Kastyčio Izokaicio fotografijų paroda
3.29
MARKELIS, Adolfas. Algimanto Kezio
foto darbų paroda ir nauja knyga 7.26
MARKELIS, Adolfas. Latvų dailės para-
da Lietuvių muziejuje 11.1
MARKELIS, Adolfas. Lietuvių tarptau-
tiniame dailės parodoje 7.5
MARKELIS, Adolfas. Neilinis dai-
lininkės veržlumas (Vidos Krištalaitės
paroda) 12.6
MATRANGA, Viktorija. Antanas Tamo-
šaitis švenčia 80 metų sukaktį ekali-
bro paroda 5.17
MATRANGA, Viktorija. Liaudies šaknys
ir kaimo laimė — Pauliaus Augias 25
metų mirties sukaktį 2.22
MATRANGA, Viktorija. Žmogus — vai-
dintojas savo gyvenime teatre
(Vytauto Cipliaus paroda) 9.27
M. Č. Paroda, kuri žavėjo... (Norberto
Lingertaitis) 1.4
NAKAS, Alfonsas. „Paukščiūnų giesmi-
ninkams“ praskridus 2.8
P. Zanussio „pavojingas“ filmas suerzina
Jaurzelskio vyriausybę 1.4
PLUKAS, Vytautas. Ankstyvo Holivudo
viliūnė 11.15
PLUKAS, Vytautas. Laisvalaikio menas
— Edmundo Arbo paroda Los Angeles
4.26
PLUKAS, Vytautas. Švelnus gamtovaiz-
džiai Ilonos Pėterienės parodoje 5.24
Premio Lituanica 86 — Dailės konkursas
Brazilijoje Lietuvos tema 11.15
Pr. V. Parodos LKMA tryliktajame
suvažiavime 1.18

Pr. V. Pirmaprade gamta drobėse (Ilonos
Pėterienės paroda) 5.3
RAMONIS, Val. Lietuvos praeities
šedevrai kartografinis parodoje 1.18
RKV Idomi paroda Los Angeles (Edmun-
do Arbo) 3.22
SMILGAITIS, Marija. Lietuvių kinemato-
grafija Penktajame mokslo ir kūrybos
simpoziume 4.19
SRUOGAITIS-BYLAIČIENĖ, Dalia. Lietuvių
moterų dailininkų draugijos sukurta (6) —
Ada Korsakaitė-Sut-
kūnienė, Daiva Karūžaitė, Jonė Karū-
žaitė 2.1
SUTKUVIENĖ, Ada. Lietuvių moterų
dailininkų draugijos sukurta (5) —
Eleonora Marčiulionienė, Marytė Me-
kauskaitė-Gaiztūnienė, Dalia Kolbaitė
1.11
SVABAITE-GYLIENĖ, Julija. Namas ant
moters kojų 5.17
VALEŠKA, Adolfas. Vilniaus meno
vystymosi fragmentai 5.31
VASYLIŪNIENĖ, Elena. Kazys Daugela
— tarptautinių fotografijos parodų
dalyvis 10.11
VIESULAS, Romas. M. K. Čiurlionis
futurizmo parodoje Venecijoje 7.12
V. Bgd. Mstislavas Dobužinskis „Draugo“
kalendoriuje 1.18

MUZIKA, KONCERTAI

ADOMAITIENĖ, Onė. Realizuojami.
Amerikos lietuvių muzikos sąjungos
užmojai 5.10
BIELSKUS, Mindaugas. „Dux Magnus“
Chicagoje 6.14
BINKEVIČIŪTĖ-GUČIUVIENĖ, Antani-
na. Svečiai iš Los Angeles Australijoje (Los
Angeles vyru kvartetas) 9.13
CIBAS, Saulius. Pianistės Dalios Sakaitės
reitalis 5.24
DRUNGA, M. Dėl mūsų kompozitorių
muzikos transliacijų 4.5
DRUNGA, M. Nuostabi meno dovana
Chicago lietuviams (Lietuvių operos
jubiliejinis koncertas) 2.1
DRUNGA, Mykolas. Arnoldas Voketaitis
šen, ten... visur! 3.8
DRUNGA, Mykolas. Ekspresu iš
Metropolitan (Teresa Zylis-Gara reitalis)
1.4
DRUNGA, Mykolas. Naujoji Aldonos
Stempūnienės plokštelė 3.15
DRUNGA, Mykolas. Vilniaus Telio šūvis:
Arūno Kaminsko ir choro triumfas 10.18
HOLENDERIUS, Rasa ir Rimas Bun-
tinai. „Aldo“ orkestras koncertas 10.11
IR Nėlės ir Arvydo Paltinų koncertas Chi-
cagoje 5.3
YAKUTIS, Kazys. Aldonos Kepalaitės
reitalis — meno laimėjimas 4.12
JAUTOKAITIS, Saulė. Kompozitorius
Rossini ir jo „Vilius Telis“ 5.24
Karališkas tenoras „Dux Magnus“ opereje
(Andrew W. Shulze) 5.3
kmt. „Dux Magnus“ spektakliui artėjant
(Pokalbis su Darius Lapinsku) 5.3
kmt. „Dux Magnus“ su Tony Mockum
4.12
koresp. Pokalbis su soliste Maryte Bizin-
kauskaitė 10.25
KREIVENAS, Juozas. Broniui Budriūniui
muzikos premija 5.10
KREIVENAS, Juozas. Jono Zdaniaus
kūrinii koncertas 12.6
KREIVENAS, Juozas. Marytės Bizin-
kauskaitės koncertas 11.15
KUČIŪNAS, A. Pastaba dėl gaidių ir
Bacho 4.19
KUČIŪNAS, A. Svečiai iš Vilniaus, bet
kur dabavim? 3.29
LAPAS, RAIMUNDAS. Per Lentvarį ir
pasaulį (Teresa Zylis-Gara) 1.4
M. Kireilis nori būti lietuviu 2.22
Marytė Bizinkauskaitė — nauja žvaigždė
„Dux Magnus“ opereje 4.19
M. Dr. Čiurlionio ansamblio nepasidavus
10.4
M. Dr. Vaisingos „Dainavos“ ir „Spin-
dulio“ vestuvės 6.14
Premija Vilijai Mozdrūytei 2.8
Rokas Zubovas — pianisto koncerto laime-
tojas 12.20
rpt. Kas bus šventu Kazimieru? 3.29
SABALIENĖ, Vlada. Palik tik dainą man
(Vaclavo Verkaičio plokštelė) 12.6
SAKADOLSKIENĖ, Emilija. Arnoldo Vo-
ketaičio ir Daivos Mongirdaitės koncertas
3.29
SAKADOLSKIENĖ, Emilija. „Margučio“
koncertas Chicagoje (Goda Puzinuskaitė,
Ramūnas Kireilis, Raminta Lampsa-
tytė-Kollars) 3.22
SEMĖNIENĖ, Stasė. Dėl „Draugo“ kon-
certo 4.26
SLIŽYS, Stasys. Muzikinė klausia ir
klaustojas 2.8
STASKEVIČIŪTĖ-LIAUBIENĖ, Danutė.
Muzikologija Penktajame mokslo ir kū-
rybos simpoziume 4.19
Tėvynės dainos, jės suksinės... (Čiurlionio
ansamblio plokštelė) 12.13
VASYLIŪNIENĖ, Elena. Daiva Mongir-
daitė Chicagoje padangėje 3.1
VASYLIŪNIENĖ, Elena. „Laisvės var-
po“ koncertas 4.19
VASYLIŪNIENĖ, Elena. Muzikos ir
poezijos šventė 5.10
VASYLIŪNIENĖ, Elena. Pabaltijo 27
koncertas su Dana Pomerancite 3.22
VIDZIŪNIENĖ, R. K. Apie muzikines
recenzijas 1.4
VIDZIŪNIENĖ, Rūta Kleva. Ispūdziai,
klaustantis kompozitorius Bruno
Markaiko muzikos (Pokalbis su Vince
Jonuškaite-Zaunienė) 4.19
„Vilniaus Telio“ libreto (vertimas — Sta-
sio Santvaro) santrauka — 6.7
VI. R. Muziką Juozą Žilevičių (1891-1985)
prisimenant 2.1

TEATRAS
BINKEVIČIŪTĖ-GUČIUVIENĖ, Antani-
na. Lietuvos baletas 6.21

ČERNIUS, Rimas. Septintasis teatro fes-
tivalis Chicagoje 12.27
DRUNGA, Mykolas. Linksma ruduo An-
tram kaime 11.8
J. Jurašas režisuoja Maeterlinck'a Belgi-
joje 3.8

J. Pr. Chicago teatrose:
Izraelio tradicijos scenoje (God of
Isaac). Atsiminimų ir svajų audinys
(American Dreams) 1.18
Lėkta romantiška komedija (Romantic
Comedy); Ibseno drama apie
architektą (The Master Builder) 1.25
Pulitzer premijos drama (Buried Child)
2.1
Eksperimentinis teatras (Gentrifica-
tion) 2.8
Rytų Berlyno kalėjime (Days and
Nights Within) 2.22
Afrikos drama (A Lesson from Aloes)
3.1
Moteris ne sudeginimui 3.8
Atominės grėsmės drama (The Assign-
ment) 3.22
Pietų Afrikos drama (The Sun Will
Soon Rise) 3.29
Improvizacijos teatras (Above Heaven,
Below Hell, Near Schamburg);
O'Neill drama (Hughie) 4.12
Is generacijų ciklo (Lydie Breeze) 4.19
Ingrida Blekytė — aktorė ir režisierė
(Uncle Vanya) 5.10
Nobelio laureato Beckett'o drama
(Happy Days); Muzikinė komedija (Lit-
tle Shop of Horrors) 5.24
Smagi, švari komedija (Beloved
Enemies) 6.31
Profesija ir romantiškumas (Mr. 80%)
6.14
Muziko tragedija (Vicious) 6.21
Čechovo novelės scenoje (Orchards) 7.5
Dainų, scenų, šokių kaleidoskopas (A...
My Name is Alice) 7.12
Komedija su mitologijos prierašais
(Tired Blood); Lietuvių teatro vadovė
Chicago centre (The 1940's Radio
Hour); Egzotiškiausia opera (Peyote
Roadkill) 7.26
Vodevilio mozaika (Art, Ruth and
Trudy) 9.6
Romantiška komedija (Last of the Red-
Hot Lovers) 9.20
Publikai prajuokinti (The Wool-
gatherer) 9.27
Nobelio laureato drama (Waiting for
Godot); Karo herojus scenoje (Billy
Bishop Goes to War) 10.4
Dvieji cikligiečių kūryba (Hamburger
Twins); Ingrida Blekytė Aischilo tra-
gedijoje (Orestis) 10.11
Satyra: Maskvoj ir New York
(Highest Standard of Living) 10.18
Nuostabi komiška melodrama (The
Stranger in Stanley's Room) 10.25
Baletas, dainų, imitacijų pynė (Mas-
querade à la Cage); Turkų kalėjime ir
lėtargė (One for the Road; A Kind of
Alaska) 11.15
Dainų, šokių ir baletų spektaklis (My
One and Only) 11.29
Moliere'o „Tartuffe“... „Nušauk mane,
kai esu laimingas“ 12.6
Trys laukiančios poros (Baby) 12.13
Sėkspyro „Vidurvasario nakties sap-
nas“; Aktoriaus košmaras 12.20
Operetė, sukurta iš pasakos (Sweeney
Todd, the Demon Barber of Fleet
Street) 2.27

Juoz. Pr. Antras kaimas sugrįžta į pirmąjį:
pokalbis su Algirdu T. Antanaitiu —
prievaizda 9.27
k. brd. Ar esame imlūs teatru? 11.22
LANDSBERGIS, A. Naujas Jurašo
spektaklis Belgijoje 4.5
NAKAS, Alfonsas. „Hamletas“ galėjo būti
puošnesnis 7.12
NAKAS, Alfonsas. Idomus Panama City
dramos teatras 12.13
NAKAS, Alfonsas. Kelios pastabos apie
siemetinį „Macbeth“ 7.26
NAKAS, Alfonsas. Penktadienis po
stebuklo 5.31
NAKAS, Alfonsas. Stratfordo 1986 metų
sezonas — Sėkspyro sezonas 4.12
NAKAS, Alfonsas. Žaismingas Sėkspyro
„Pericles“ Stratfordo 7.5
PLUKAS, Vytautas. „Valdovo“ premjera
Los Angeles 6.14
p. ptr. „Jaunimui scena yra labai pa-
traukli“ (Pokalbis su Marija Smilgai-
te ir Ona Saulaitiene) 11.22
p. ptr. „Teatras davė tiek daug laimės ir
džiaugsmo“ (Pokalbis su Elena
Dauguvietyte-Kudabienė) 11.8
p. ptr. „Teatras yra geriausia mokykla“
(Pokalbis su Aldona Dargyte-Bysk-
wic) 11.15
p. ptr. „Žiūrovai teatru mėgsta...“
(Pokalbis su Petru Maželiu ir Vincu
Dovydaičiu) 11.1
SANTVARAS, Stasys. Chicago Lietuvių
opera — teatro premijos laureatė 5.10
SULAITIS, Edvardas. Ką žada „Vaidilu-
tės“ teatras? (Pokalbis su režisierė
Marija Smilgaite) 5.10
VIDZIŪNIENĖ, Rūta Kleva. Pokalbis su
režisierium Petru Maželiu 1.11
VISVYDAS, Pr. Steigintas dar vienas fon-
das 10.4

LITERATŪRA
a. il. Pranešimas didžiajam broliui 5.24
a. il. Tarptautiniam PEN kongresui pa-
sibaigus 2.8
a. l. Moterų poezijos vakaras Chicagoje 4.5
a. il. Žodis gimdo pasaulius — Antano
Vaičiulio 80 metų sukaktį 6.28
AKELAITIS, V. Kalitinimai ne tuo adresu
3.29
AKELAITIS, Vincas. Nesuprantama
poezija skaitytojo žvilgsniu 10.11
ALĖ RŪTA. Jurgio Gliados kūrybinis
vaizdas 9.13
Amerikiečių rašytojai Vilniuje ir propa-
gandos tinkle 2.15

CIPLIAUSKAITĖ, Birutė. Istorinis
romanas iš moteriškos perspektyvos
1.25
EIVAITIS-HAUSER, Marija. Kiekviena
šviesa turi gėsti: Sigrid Undset *Kris-
tin Lauransdatter* 12.13
ELTA. Kodėl Sovietai nedalyvavo PEN
kongrese? 4.5
GLAUDA, Jurgis. Poeto sugrįžimo ste-
bukas 11.29
GRIGAITIŲ, Kotryna. Pakrūmės au-
toriai 9.20
GRINCEVIČIUS, Česlovas. Kiekvienas
kūrinys turi ir šesėlį 5.24
I. Vakarų pasitraukė Saulius Tomas
Kondrotas 10.4
JANKUTĖ-ŽUBALIENĖ, Nijolė. „Nesu
Tau eileraštį...“ 4.5
JAUTOKAITIS, Saulė. Menininko pasau-
lėjauta 3.8
jp. Apie du Silbajorius ir „antitarybinius
mitus“ 5.31
jp. Cenzūros ir liberalizmo labirintai
Vengrijoje 1.18
jp. Česlovo Milošo itaka Jugoslavijoje
10.11
jp. Šluokio lietuvių teatre — lietuvių ir
amerikiečių rašytojai 4.5
j. Del Mikelinio ir nebūtų „kalpinti“
5.3
j. Mikelinio žodis — daug pasakytą,
daug nutylėta 3.15
KARALIŪNAS, T. Buvo linkinujama ir
B. Sruogos pavarde... 3.1
KAVALIŪNAITIS, Jolita. Lietuvis sve-
timo žemės keliuose (Ales Rūtos *Pir-
mieji avetur*) 2.15
k. brd. Nauja Vaičiulio knyga 11.29
K. G. Nauji vejai, sena laida 11.15
kz. Irinos Ratušinskajos kelias į savo
dvainę tėvynę 10.25
kz. Jugoslavų rašytojas analizuoja „vėdi-
nės cenzūrą“ 1.25
kz. SRS rašytojų suvažiavimo atgarsiai
Lietuvoje 9.20
kz. Upton Sinclair ir Laurinčiukas
„Džunglės“ ir „Purvo laisvė“ 10.4
LANDSBERGIS, Algirdas. Estų poetas
anglų kalba 3.22
LANDSBERGIS, Algirdas. Tarptautinis
rašytojų kongresas ir aparaičių smėlio
pilis 3.8
Lietuvių rašytojų draugijos nauja valdyba
3.15
Lietuvos tema Pen klubo kongrese 3.29
I. M. Lietuvių literatūros bičiulis Endrė
Bojar 2.15
LURIENĖ, Ramūnė. Tryliktoji Poezi-
jos diena Chicagoje 11.27
Pūkelevičiūtės kūrybos reitalis 6.7
MACEINA, Antanas. Užsienio prašne:
žvilgnis į vieną Kazio Bradūno poezi-
jos ciklą 10.4
MARKELIS, Adolfas. Literatūra
Penktajame mokslo ir kūrybos simpo-
ziume 3.15
MELNIKAS, Petras. Atvirumas poetu
11.15
MELNIKAS, Petras. Eksperimentinio
neišikimo toleravimai literatūroje
7.19
MELNIKAS, Petras. Moksliškai literatūra
ir žmogus 10.4
MELNIKAS, Petras. Šiek tiek informaci-
jos apie eksperimentinius vingius
poezijoje 10.11
NAZARAITE, Edita. Poezija ir mes 9.20
P. Iva Kotlia — nutildytų eilučių rašytoja
šeimos narė 11.8
P. Ritalinis pasikalbėjimas apie rašytojų
viešnagę Amerikoje 1.11
PLUKAS, Vytautas. Vienas iš daugelio
(Vertėjas Endrė Bojar) 5.31
p. r. Siemetinis Nobelio literatūros pre-
mijos laureatas — Wole Soyinka 12.13
PRUNSKIS, Juozas. Tryliktoji Poezijos
dienos Chicagoje — Tomo Venclovos
pasakytos mintys ir poezijos reitalis
6.7
Pr. V. Konjunktūros gniauztuose 4.12
Pr. V. Rašytojų tarybinė duona 12.12
RAMOJUS, V. Popietis su Antanu Vaiči-
liu Marylande universitete 11.1
sk. Pabaltijo rašytojų puola „neegzisti-
uojančia“ cenzūra 9.27
sp. Amerikiečių rašytojo išpužiai iš kon-
ferencijos Vilniuje 2.22
sp. Kodėl partija žavisi Požeros romanu?
5.3
sp. Nastopka, išeiviu literatūra ir „ilijū
langai“ 4.26
SĖSPLAUKIS-TYRUOLIS, Alfonsas.
Lietuvos pėsakų pasaulinėje literatū-
roje įteiktai 11.22
Tomo Venclovos eilėraščių knyga Lenki-
jos pogrindyje 4.19
VENCLOVA, Tomas. Lietuvių poezija
pasaulinės poezijos kontekste 10.18
VIDZIŪNIENĖ, Rūta Kleva. Kad balsas
neliktų tik tyruose (Milan Kundera)
12.20
VISVYDAS, Pr. Poezija mūsų neglosto 2.1
ž. Griškevičius ir Šepetio partinės „poe-
zijos ruduo“ 4.19

POEZIJA
AUDEN, W. H. In Memory of William B.
Yeats; 1939 rugsėjo 1 (vertė Tomas
Venclova) 2.8
ANDRIEUS, Leonardas. Jeigu Tu nebu-
dėtum; Mėnesienio; Paparčio žiedas;
Jau nuotoli nėra; Jei apkelbčiau;
Kaip mes apverksim; Ant dirvos
grūstų; Būdė 7.5
AUGINAS, B. B. Danguos dovana 12.20
AUGINAS, B. B. Ruduo groja Čiurlionį
(Čiurlioniški eskizai) 12.13
AUGINAS, B. B. Svajonių žingsniai;
Žiedas, aušra ir nendrė; Gimdantiniai;
Atspūsio žaibo epigrama 10.18
BARTHEL, Ludwig. Rytmetio daina
(vertė Alfonsas Tyruolis) 6.21
BERGENGRUEN, Werner. Vėlinės;
Angelo (vertė Alfonsas Tyruolis) 11.1
BOGUTAITIS, Vitalija. Kelionė 6.7
BRADŪNAS, Kazys. Aušros Vartų
baladė; Susikirtimas prie Vilniaus;
Dalininkai; Mano tėvo daraktorius;
Mūsų visų; Kopytstulpis; Vakarų
prie Šiluvos; Lietuva ir poezija 2.15
BRADŪNAS, Kazys. Donelaičio pa-
mokslas per sukaktuvių mišią 12.6
BRADŪNAS, Kazys. Havajų haiku 10.4
BRADŪNAS, Kazys. Petravičiaus grafika
5.31
BROUSSARD, Yves. Eilėraščiai iš *Sher-
sai nepermaldomo* (1981) ir *Gryno
mo viduryje* (1985) — vertė Birutė
Cipliauskaitė 1.11
EGLITIS, Andrejs. Eilėraščiai 3.22
ELILYIA, Joseph. Jėzus (vertė Bernardas
Brazdionis) 3.29
GIRDŽIUS, Pranas Dom. Adventus Jėsu
Christi; Ar atsimeni; Adventas 11.29
GUTAUSKAS, Jonas. Švento Jono naktį;
Rezoliucijos; Nakties rankos; Broliai ir
seserys 7.19
Is lenkų ir rusų poezijos — Viktor
Worzyński, Anna Achmatova, Boris
Pasternak, Velimir Chlebnikov (ven-
timai Tomo Venclovos) 4.19
LĖTAS, Leonas. Čia; Au bon pain; Dvi
rožės 10.11
LĖTAS, Leonas. Ir; Solmar Fish Market;
Anglų valsa 1.4
MEKAS, Jonas. Aukštinis vasaros naktų
kvepėjimas 7.26
MEKAS, Jonas. „Reminiscentijų“ (1972)
pirmoji dalis 2.22
MICKEVIČIŪTĖ-RAMONIENĖ, Lionė.
Mergaitė Kyoto parke; Chrizantemos
ir kardas; Rašomoni; Tokyo nakties de-
talė; Kaip vyšnių žydėjimas 2.1
MIKALAITIS, Ona. Rauda; Kalvarijos;
Teatina; Laukia 6.14
MOLINA, Ricardo. Senas vynas; Rankos
(vertė Povilas Gaucys) 1.25
NAGYS, Henrikas. 1956 metų ruduo
(Budapesto baladė) 10.25
NARUTĖ, Nerima. Palikit, sesutės,
ziemos audima 5.31
NAZARAITE, Edita. Autoportreto
kritika; Mes sėdime; Neišbrendamos;
Mano mokytojai; Užsimušio vėjo
laidotuvės 9.13
PAUTINIŪTĖ-BOGUTIENĖ, Teresė.
Prie Stasio Eidrigėvičiaus gausų 9.27
PLUKAS, Vytautas. Chicagoje. Plaza;
Parke; Stebukas; Laukiniai svogūnai
3.8
PŪKELEVIČIŪTĖ, Birutė. Rugpjūtis
5.17
RADZIUS, Aleksandras. Ragai ir pa-
vasaris; Nuodėmingasis 9.15
RŪTA KLEVA. Vienatvė 11.15
SADUNAITIS, Danguolė. Jami ir amži-
niuosius sodus iškelia; Kaip kad šis
margaspalvis laisvas; Ramu būtų; Emily
5.3
SADUNAITIS, Danguolė. Jau nuo pat
lyto; Išgeris; Čia; Pavirtai į akmenį
11.22
SADUNAITIS, Danguolė. Lietus; Negerai;
Ne kaip žvaigždė; Taip triukšmingai
1.18
SADUNAITIS, Danguolė. Šie kamuoliniai
debesys; Ten maudosi; Ties nelygūs;
Uogu kekės 7.12
STANKUS-SAULAITIS, Marija.
Tėvovystė 4.12
SUTEMA, Lionė. Iš ciklo „Grafitai“ 4.5
ŠLAITIS, Vladas. Proza; Čerpe; Tik tau
vienai 3.1
SLAITAS, Vladas. Vasara; Nusileidimas
9.20
SVABAITE, Julija. Metamorfozės 4.26
VAICIULAITIS, Antanas. Prie žaliųjų
vandenų; Eisiu ir paklausiu; Motinos
veidas; Elegija; Debeselis; Kriauklė;
Elegija Kirenės Venerai Anadiomeni
6.28
VAICIŪNAITIS, Judita. Iš ciklo „Kestū-
taičiai“ 9.6
VENCLOVA, Tomas. 1956 metų eilė-
raščiai; Apie ūkanas mėtę; Š